

зліт — неминучий
стою на старті
з атрофованим крилом
останній
птах
той що задовго ждав
мені про обрій лиш відомі
його сумнівні межові стовпи
ті від яких стає смішною
найменша мрія про будь-яку втечу.

Цикл « [Сумнів існування](#) ».